

Pe fond, Tribunalul a săvârșit o eroare în drept în ceea ce privește interpretarea Regulamentului de bază ⁽²⁾ și alte două erori în drept în ceea ce privește legislația WTO.

- a. În primul rând, Tribunalul a interpretat greșit Regulamentul de bază atunci când a apreciat că articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază pune în aplicare atât articolul 9.2, cât și articolul 6.10 din Acordul AD. Pe de altă parte, după cum se poate deduce din textul articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază, acesta nu se referă la problema eșantionării. Pe de altă parte, articolul 6.10 din Acordul AD este pus în aplicare prin articolul 17 și prin articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de bază, iar nu prin articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază.
- b. În al doilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat termenul „furnizor” de la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază și de la articolul 9.2 din Acordul AD. Rezultă din sistemul logic și general al articolului 9 alineatul (5) că poate fi un furnizor numai o „sursă despre care s-a constatat că face obiectul unui dumping și produce un prejudiciu”. Cu toate acestea, dat fiind că producătorii din SUA nu au un preț de export, ei nu ar fi putut fi acuzați de dumping. În consecință, Tribunalul a săvârșit o eroare în drept calificându-i drept „furnizori” în sensul articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază și al articolului 9.2 din Acordul AD.
- c. În al treilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat termenul „impracticabil” de la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază și de la articolul 9.2 din Acordul AD, întrucât s-a întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază în lumina articolului 6.10 din Acordul AD, precum și pe raportul comisiei de apel din CE – Fasteners ⁽³⁾. Acest din urmă raport vizează doar articolul 9.2 din Acordul AD și de aceea examinarea din cuprinsul său privind termenul „impracticabil” are legătură numai cu situația și cu tratamentul pe care articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază îl oferă exportatorilor din țări care nu au economie de piață. Comisia de apel nu a oferit așadar o interpretare a noțiunii „impracticabil” care ar putea fi transpusă procedurilor curente ce nu privesc exportatori din țări care nu au economie de piață.

În final, Tribunalul a făcut constatări vădit incorecte în fapt atunci când a concluzionat că calculul taxelor individuale era unul „practicabil”. O situație în care producătorii de bioetanol nu au un preț de export, ci doar un preț pentru piața internă face în mod clar imposibilă stabilirea unei marje individuale de dumping și autorizează Comisia să determine o singură o marjă de dumping la nivel național.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii (JO L 49, p. 10).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

⁽³⁾ European Communities – Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China – AB-2011-2 – Report of the Appellate Body, WT/DS397/AB/R („EC – Fasteners, WT/DS397/AB/R”)

**Recurs introdus la 20 august 2016 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a cincea) din 9 iunie 2016 în cauza T-277/13, Marquis Energy LLC/Consiliul Uniunii
Europene**

(Cauza C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert, agent, și N. Tuominen, avocat)

Celelalte părți din procedură: Marquis Energy LLC, Comisia Europeană, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 9 iunie 2016, notificată Consiliului la 10 iunie 2016, în cauza T-277/13 Marquis Energy LLC/Consiliul Uniunii Europene;

- respingerea acțiunii formulate în primă instanță de Marquis Energy în vederea anulării regulamentului atacat ⁽¹⁾;
- obligarea Marquis Energy la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu atât în primă instanță, cât și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, Consiliul solicită în mod respectuos anularea hotărârii atacate pentru următoarele motive:

Aprecierile Tribunalului privind admisibilitatea acțiunii și în special concluzia acestuia referitoare la afectarea directă și individuală a reclamantelor sunt eronate din punct de vedere juridic.

- a. În primul rând, Tribunalul consideră că pentru a se reține existența unei afectări directe este suficient faptul că reclamantul este un producător de bioetanol. Această apreciere nu este conformă cu jurisprudența constantă care exclude afectarea directă întemeiată pe consecințe pur economice.
- b. În al doilea rând, nu este clar cum simplul fapt că reclamantul și-a vândut bioetanolul către comercianți/melanjori, care a fost ulterior revândut pe piața internă sau a fost exportat de comercianți/melanjori locali în cantități semnificative către Uniune, înainte de impunerea taxelor, ar afecta în mod substanțial poziția lor pe piață. Pentru a face dovada unei afectări substanțiale a poziției sale pe piață ca urmare a introducerii taxelor, ar fi fost necesar cel puțin ca reclamantul să dovedească impactul taxelor asupra nivelului importurilor în Uniune ca urmare a impunerii taxelor antidumping. Cu toate acestea, reclamantul nu a furnizat nicio informație în această privință, iar hotărârea atacată nu cuprinde nicio apreciere cu privire la aspectul respectiv. Aceasta constituie atât o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea criteriului afectării individuale, cât și un viciu de motivare.

În ceea ce privește fondul, Tribunalul a comis o eroare de drept în interpretarea regulamentului de bază ⁽²⁾ și alte două erori de drept referitoare la normele OMC.

- a. În primul rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat regulamentul de bază atunci când a considerat că articolul 9 alineatul (5) din acesta pune în aplicare atât articolul 9 alineatul (2), cât și articolul 6 alineatul (10) din Acordul antidumping. Pe de o parte, după cum rezultă din textul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, această dispoziție nu privește problema eşantionării. Pe de altă parte, articolul 6 alineatul (10) din Acordul antidumping este pus în aplicare prin articolul 17 și prin articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază, iar nu prin articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- b. În al doilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat termenul „furnizor” din articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și din articolul 9 alineatul (2) din Acordul antidumping. Rezultă din logica și din sistemul general al articolului 9 alineatul (5) amintit că poate fi furnizor numai o „sursă despre care s-a constatat că fac[e] obiectul unui dumping și produc[e] un prejudiciu”. Totuși, din moment ce producătorii din Statele Unite ale Americii nu aveau un preț de export, aceștia nu ar fi putut fi acuzați de dumping. În consecință, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că i-a calificat drept „furnizori” în sensul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și al articolului 9 alineatul (2) din Acordul antidumping.
- c. În al treilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat expresia „nu este posibil” din articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și din articolul 9 alineatul (2) din Acordul antidumping, întemeindu-se pe o interpretare eronată a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază în lumina articolului 6 alineatul (10) din Acordul antidumping, precum și pe raportul Organului de apel din cauza Comunitățile Europene – elemente de fixare ⁽³⁾. Acest raport privește numai articolul 9 alineatul (2) din Acordul antidumping și, prin urmare, examinarea efectuată în cuprinsul acestuia a expresiei „nu este posibil” se referă numai la situația și la tratamentul pe care articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază le rezervă exportatorilor în țările fără economie de piață. În consecință, Organul de apel nu a furnizat o interpretare a expresiei „nu este posibil” care să poată fi transpusă în prezenta procedură care nu privește exportatorii în țările fără economie de piață.

În sfârșit, Tribunalul a efectuat aprecieri de fapt substanțial incorecte atunci când a concluzionat că calcularea taxelor individuale era „posibilă”. O situație în care producătorii de bioetanol nu au un preț de export, ci numai un preț național face în mod clar imposibilă stabilirea unei marje de dumping individuale și autorizează Comisia să stabilească o marjă de dumping la nivel național.

-
- (¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii (JO 2013, L 49, p. 10).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51).
- (³) Comunitățile Europene – Măsuri antidumping definitive privind anumite elemente de fixare din fier sau oțel din China – AB-2011-2 – Raportul Organului de apel, WT/DS397/AB/R („CE – elemente de fixare, WT/DS397/AB/R”)
-